

עפ"ת 30674/06/15 - יהודה נח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 30674-06-15 נח נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט אמיר טובи
המעורער יהודה נח
נגד מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

ב"כ המעורער: עו"ד עידן יעקוב והמעורער בעצמו

ב"כ המשיבה: עו"ד אמיר אוליאל

פסק דין

מהות הערעור

1. בפני ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום לטעבורה בחיפה (כב' השופט גיל קרחבום) מיום 03.05.2015. הערעור מופנה לגבי חומרת העונש שהוטל על המעורער בגין ריכיב המאסר בפועל.

כתב האישום

2. כתב האישום שהונח בפני בית משפט קמא ייחס למעורער שלוש עבירות - נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. בעובדות כתב האישום נאמר כי בתאריך 11.02.2014, סמוך לשעה 20:06, נהג המעורער ברכב פרטני מסוג הונדה כשהוא בפסילה. זאת לאחר שבתאריך 11.03.2013, בשימוע שנערך במשרד הרישוי בירושלים, נפלל הנאשם לתקופה של 6 חודשים בגיןו מלחץ או מלקלל רישיון נהיגה. לבקשת הנאשם, ריצו הפסילה החל ביום 10.09.2013, כך שבמועד ביצוע העבירה נשוא עניינו, עדמה הפסילה בתוקף.

פסק דין של בית משפט השלום

3. ביום 22.10.2014 הרשע בית משפט קמא את המעורער בעבירות שייחסו לו בכתב האישום, וזאת על יסוד הודהתו. בד בבד עם ההרשעה, הורה בית משפט השלום על ערכית תסקير בעניינו של המעורער.

4. בגזר דין הפנה בית משפט קמא לחומרת העבירות, האינטראס הציבורי שנפגע מביצוען, הערך החברתי עלייו יש להגן ולנסיבות ביצוע העבירות, תוך שציין כי מתוך העונש הולם צריך לכלול מאסר בפועל של עד 10 חודשים (בין מאסר על תנאי ל-10 חודשים מאסר בפועל). זאת לצד פסילה בפועל לתקופה הנעה

עמוד 1

בין 11 ועד 20 חודשים, וכן קנס ממשועוט.

עוד נקבע כי מדובר במעערר הנוגג משנת 1993 אשר הפסיק לצבור לחובתו 93 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות של רמזור אדום, עקיפה בדרך לא פניה, מהירות, נהיגה בפסילה (3 פעמים), חגורה, טלפון, פקיעת רישון רכב ועוד. צוין כי מדובר בפעם הרביעית בה המערער נוגג בזמן פסילה. בזמנו, הושת על המערער עונש מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים, וכן קיימים נגדו מאסר על תנאי בן 7 חודשים בר הפעלה אשר הוטל עליו במסגרת תיק דומה.

5. בית משפט קמא ציין לchromera את עברו התעבורי המכוביד של המערער, כולל הרשעות בעבירות חמורות שיש בהן כדי לס肯 את ציבור המשתמש בדרך ואת המערער עצמו. נאמר כי יש ביצוע העבירות כדי למד על הלך נפש של פיזיות אצל המערער וזלזול בהוראות החוק והחלטות בתי המשפט.

לקולא, התחשב בית משפט קמא בהודאותו המיידית של הנאשם, הבעת החרטה ונסיבותו האישיות הקשות והמורכבות כמפורט בטיעונו וכמפורט באישורים שצורפו בתסוקור שירות המבחן.

6. בסופו של דבר, הגיע בית משפט קמא למסקנה כי המערער אינו נרתע וממשיר לבצע עבירות תעבורה חמורות, זאת חרף שליחתו בשנת 2012 למאסר בפועל בגין עבירות דומות, וכיימו של מאסר מותנה משמעותית כנגדו. צוין כי שירות המבחן נמנע מהמליצה טיפולית ועליה מהמעערר מסוכנות גבוהה. על כן, לא קיים בעניינו אופק שיקומי. בנסיבות אלו נאמר, גובר באופן מובהק האינטרס הציבורי על נסיבותו האישיות ואין מנוס משליחת המערער למאסר מאחריו סORG וברית.

7. בית משפט קמא הציב לעצמו את השאלה האם ראי, נוכח הצורך להגן על הציבור מפני מי שחווזר ובוצע עבירות תעבורה חמורות, לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרה. אולם, נוכח נסיבותו האישיות של המערער הוחלט שלא לעשות כן. עם זאת, ולאחר מצבו הכלכלי הקשה ונסיבותו האישיות, הוחלט להימנע מהטלת קנס. באשר לאופן הפעלת המאסר המותנה, הוחלט להפעילו באופן חופף למאסר שהוטל בתיק זה, וזאת לאור נסיבותו האישיות הקשות.

לפיכך, גזר בית משפט קמא על המערער את העונשים הבאים:

א. 9 חודשים מאסר בפועל. בנוסף, הפעיל את המאסר המותנה בן 7 חודשים שהות על המערער באופן חופף.

ב. פסילת המערער מלקלבל או מלחזיק רישון נהיגה לתקופה של 20 חודשים בפועל.

ג. פסילת המערער מלנהוג/או מלקלבל/או מלחזיק רישון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי במשך 3 שנים מיום שחררו ממאסרו. התנאי הוא שהמעערער לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורחות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקדות התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 וירשע בגינה.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחררו ממאסר עבירה של

נהיגה בפסקילה בניגוד לסעיף 67 לפקودת התעבורה /או נהיגה ללא רישיון נהיגה.

טענות המערעב

8. לטענת המערער, בית משפט קמא חרג לחומרה מן המתחם המקובל בתיקים כגון דא. לגישתו, העונש הראיו בנסיבות העניין הוא הטלת צו של"צ, לצד הארכת תקופת המאסר על תנאי.
9. נטען כי המאסר המותנה אשר הוטל על המערער היה מאסר "בר הפעלה", להבדיל ממאסר "חב הפעלה". על כן, היה על בית משפט קמא לשקל את נסיבותיו יוצאות הדופן של המערער ולהאריך את עונש המאסר על תנאי במקום להפעלו.
10. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, טען המערער כי מדובר ספונטני ללא תכנון מוקדם, כאשר הלה חזיז את רכבו למרחק קצר של מספר מטרים בלבד. המערער נטל אחריות מלאה על העבירה, הביע צער וחרטה על ביצועה, ואף הוודה בה בישיבה הראשונה ובכך חסר מזמנו היקר של בית המשפט.
11. המערער הפנה לתסקير שירות המבחן אשר נערך בעניינו, ממנו עולה כי מצבו המשפחתי קשה. אשתו אינה מתפקדת או עובדת ונמצאת בטיפול פסיכיאטרי. נאמר כי לumarר שבעה ילדים קטינים, ואולם הוא מפרנס לבדו על-ידי קיבוץ נדבות ברחבי הארץ. לאור זאת, ביקש המערער לקבל את המלצת שירות המבחן לפיה יש להשית עליו עונש מאסר אשר ירצה בעבודות שירות, שכן מאסר בפועל יגרום לפגיעה קשה במשפחהו.

טענות המשיבה

12. המשיבה ביקשה לדוחות את העורו תוך שצינה כי בית משפט קמא שקל את נסיבותו האישיות של המערער, ובצדק העדייף את האינטראס הציבורי בנסיבות המקירה. המשיבה צינה כי מעיון ברישום הפלילי והתעבורי של המערער עולה כי לחובתו 93 עבירות קודמות בתחום התעבורי, וכן 4 הרשעות פליליות.

13. המשיבה הפנתה לכך שירותי המבחן התרשם כי נשקפת מסוכנות גבוהה מהumarur, וכי אין אופק שיקומי בעניינו. אמנם הומלץ על ריצוי המאסר בעבודות שירות, אך שירותי המבחן סבר כי יש להחיל עונש מאסר מרთיע. המשיבה הוסיפה את עמדת הפסיכיקה הגורסת כי במקרים בהם ראוי להטיל עונש מאסר, בית המשפט לא ימנע מהטלתו רק כדי לאפשר הארכת מאסר מותנה.

14. עוד הוסיף המשיבה כי בית משפט קמא הקל עם המערער בכך שחשף את כל תקופת המאסר המותנה לעונש המאסר שהוטל בתיק זה, וכן בהימנעותו מלhattil עליו קנס כספי.

דין והכרעה

15. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים וסקلت את מכלול הנסיבות, לא מצאתי מקום להתערב בפסק דין של בית משפט קמא.

אין ספק כי העבירה בה הורשע המערער חמורה באשר היא מבטאת זלזול בסדרי שלטון ומשפט ותומנת בחובה סיכון לביטחון הציבור העosa שימוש בככיבש. מכאן שבית המשפט נדרש להתייחס לעבירה זו במלוא כובד הראש. בע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' ابو לבן** (8.5.2007) נקבע:

"דמות כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בניגזה בזמן פסילה. בביטחון מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוק התעבורה אינם נור לרגלו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגלי כאחד; הוא מבטא זלזול בצדוק של בית-המשפט; והוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהככיבש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב (רע"פ 410/04 מזרחי נ' מדינת ישראל, מיום לא פורסם, מיום 7.3.04; רע"פ 7019/04 אופיר נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 12.8.04; רע"פ 9399/04 קרכי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 30.1.05; רע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 26.5.05; רע"פ 7523/06 מואסי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 25.9.06). על כן נקבע בסעיף 67 לפיקודת התעבורה, כי מי שהודיע לו שנפלל מתקבל או מהחזק רישיון נהג, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נהג ברכב שניגתו אסורה בלי רשותו לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים".

לגביה הענישה המרתיעה המתחייבת מחומרת העבירה בה עסקין עמד בית המשפט לא אחת. בرع"פ 3878/05 **בנגוזי נ' מדינת ישראל** (26.5.2005) נאמר:

"העבירה אותה עבר המבוקש היא חמורה ויש לבטא את חמורתה בענישה מרתיעה. נהיגה בכביש הארץ בזמן פסילת ראשון תומנת בחובה סיכונים רבים לבתוחנים של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט. עניינו של המבוקש חמוץ פי כמה, גוכח העובדה שניגתו במצב של פסילת ראשון נעשתה בעת שהיא תלוי נגדו מאסר על תנאי של 12 חודשים בגין עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילת ראשון. בנסיבות אלה, אין צורך בחיזוק נוסף למסקנה המתבקש כי מדובר בנאשם המזלזל זלזול עמוק בחוק, במצוות בית המשפט, ובחוותיו הבסיסית לקיים את הכללים שהחברה קבעה להבטחת חייהם ושלומם של בני הציבור".

16. העונש שהוטל על המערער אינו חריג מהענישה הנהוגה והמקובלת במקרים דומים. כלל ידוע הוא שערכת הערעור לא תתעורר בעונש שנגזר על ידי הערכת הדינית אלא במקרים חריגים בהם סטתה הערכת הדינית באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת בנסיבות דומות או כאשר מדובר בטיעות של ממש שנפלה בגין דין של בית משפט כאמור (ראו לדוגמא: ע"פ 9097/05 **מדינת ישראל נ' רישילובסקי** (3.7.2006) וע"פ 1323/08 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.10.2008)). בע"פ 2848/14 **סיגר נ' מדינת ישראל** (12.11.2014) חזר על הדברים כב' השופט ג'ובארן בקביעו כי:

"מעטים הם במקרים בהם תבחר ערכת הערעור להתרעם בגין הדין שנקבע על ידי הערכת הדינית. רק אם "הערכתה הדינית נכשלה בטיעות או שהעונש שנגזר על ידה חריג במידה קיצונית מן העונשים המוטלים, בדרך כלל, בנסיבות דומות" לא יהיה מנוס,

אלא לתקן את המעוות".

לא זה המקרה בעינינו. לא מצאתי כאמור כי העונשים שהוטלו על המערער חריגים מרמת הענישה הנוהga או כי הםichiיבים או מצדיקים התערבות ערכאת הערעור. בית משפט קמא ציין, ומצדק, כי מדובר בפעם הרביעית בה נטל המערער את ההגנה לידיים בזמן פסילה, כאשר חרב המאסר המותנה מונפת מעל ראשו, ומכך יש ללמדך כי החלטות בית המשפט אינן נור לרגלו.

17. ראוי להוסיף כי בית משפט קמא אף הקל עם המערער שעה שקבע כי עונש המאסר המותנה בן 7 חודשים שהוטל עליו יהול בחופף לעונש בגין התקיק שבפניו. לעניין הפעלת מאסר מותנה נקבע בע"פ 08/2008 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.10.2008) כי:

"כללו הוא כי מאסר מותנה יונגן על נאשם בגין עבירה קודמת יוופעל במצטבר לעונש שנגזר בגין עבירותו הנוכחיות "זולות אם בית משפט שהרשיעו בשל עבירה נוספת נסافت ציווה, מטעמים שירשמו, שתתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות", כאמור בהוראות סעיף 58 לחוק העונשן [ראו למשל: ע"פ 3231/94 פאדי אליאס נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报], 23.3.95; ע"פ 10786/04 מדינת ישראל נ' אביעד שמואל (פורסם ב公报], 18.5.07)]. לפיכך, הכללו הוא כי מאסר מותנה יונצה באופן מצטבר לעונש החדש, למעט במקרים חריגים המצדיקים זאת, אשר על בית המשפט לנמק את הטעם לחריגה מכלל זה".

בית המשפט העליון חזר על הדברים במספר רב של פסקי דין. כך למשל בע"פ 3869/09 **סילמן נ' מדינת ישראל** (28.12.2009) נקבע:

"רק בנסיבות מיוחדות רשיית בית המשפט לקבוע כי המאסר המותנה שהופעל יונצה בחופף לעונש המאסר שנגזר בגין העבירה הנוספת. החוק דורש כי תקופות המאסר יחפפו רק אם קיימים "טעמים שיירשמו". "דרישת טעמים שיירשמו" מחייבת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוסחוי" (ע"פ 4654/03 וolid נ' מדינת ישראל, פס' 26 לפסק הדיון (פורסם ב公报], 26.6.2006 (להלן: פרשת וlid). ראו גם אחרן אנקר מאסר על תנאי 22-24, 114 (1981); ע"פ 866/77 מזרחי ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(2) 694, 696 (1978); ע"פ 384/78 מדינת ישראל נ' משאלין, פ"ד לב(3) 245, 248 (1978) (להלן: פרשת משאלין); ע"א 577/83 היוזץ המשפטי לממשלה נ' פלונית, פ"ד לח (1) 485, 461 (1984))."

דומה כי במקרה אשר נקבע את המשקל הרاوي לנסיבות האישיות של המערער עליהם עמד שירות המבחן. יתרה מכך, בית משפט קמא אף חרג ממתחם העונש הולם שעה שנמנע מהטלת קנס על המערער, זאת לאור מצבו הכלכלי הקשה. לא מצאתי כי יש בנסיבות האישיות כדי להוביל להקללה או התחשבות נוספת.

לאור מכך האמור אני דוחה את הערעור.

המערער יתיצב לתחילה ריצוי עונשו ביום 15.7.2015 שעה 08:00 בבית המעצר קישון כשבידו תעודה מזהה.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ה, 01 יולי 2015, בנסיבות הצדדים.